
Olutharrastuksen tutkimisesta

Katsaus gradututkimukseeni

Juulia Hakunti

Jyväskylän yliopisto, etnologia
Olutkulttuuriseuran vuosijuhla

19.11.2016

Perustietoja haastateltavista 1/2

- 12 haastateltavaa, joista 11 miestä ja 1 nainen
- ikähaarukka 27-72 vuotta (20-29-vuotiaita 2 kpl, 30-39-vuotiaita 6 kpl, 40-49-vuotiaita 2 kpl, 50-59-vuotiaita 1 kpl, 70-79-vuotiaita 1 kpl)
- Kaikki seuran jäseniä, 5 henkilöä on tai ollut mukana seuran hallituksessa tai hoitanut jotain vastuutehtävää

Perustietoja haastateltavista 2/2

- Liittyneet seuraan:
 - 2009-2011 (5 kpl)
 - 2013-2014 (3 kpl)
 - 2015-2016 (3 kpl)
 - + yksi kunniajäsen
- 2 opiskelijaa, 1 eläkeläinen, 9 työelämässä (joista kahden työ liittyy olueen)

Aineisto

- Haastatteluäänitettä 28 tuntia ja 9 minuuttia
- Litterointia 611 sivua (keskimäärin 51 sivua per haastattelu)
- Havainnointimuistiinpanoja viidestä Olutkulttuuriseuran tapahtumasta
- Muutamia valokuvia yhdestä kuukausitapaamisesta

Seurasta 1/2

"-- sitten kun tuli tämä Olutkulttuuriseura, niin jo se nimi oli semmonen, mikä kiinnitti huomiota. Sen takia lähdin katsomaan, että mistä siinä on kysymys ja... ja siinä oltiin tällä maun asialla --"

"Kyllä tässä oli jonkinlainen jännä sekotus teekkariseuraa, osakuntia, tämmöistä helluntaiherätystä ja melkeen 30-luvun lapualaisia, siis näissä joissakin seuran tapahtumissa --."

Seurasta 2/2

"Ilman Vihreää ja seuraa mulla ei olis sosiaalista elämää Jyväskylässä."

"Niin ehkä mä odotan tältä seuralta ja jäsenyydeltä vähän muita mielipiteitä ja sitten toki asiapohjasta tajunnanlaajentamista."

"Seuran kautta on myös tullu tutustuttua paljo semmosiin tyyppeihin, joitten kanssa on päässy itse asiassa omalla oluturalla eteenpäin sitte aika paljo."

Missä naiset?

"-- ehkä meillä on liikaa parrakkaita miehiä. Tai ehkä meillä on liian vähän parrakkaita miehiä, ehkä se on se syy, että naisetki karttaa."

Olutharrastuksesta 1/2

"Musta sä oot olutharrastaja jos sä osaat arvostaa sitä, että erityyyliset oluet eri valmistajilta voi olla hyviä. Että ei vain kuvitella sitä, että Sandels on parempi kuin Karhu sen takia, koska se ei oo niin katkera. Vaan niinku... osataan olla avoin sille oluelle."

"-- tavallaan se [olutharrastus-termi] vähän tekee siitä semmosta, että se on jotain ihmeellistä ja mä tavallaan toivoisin, että se ois kuitenkin... kaikessa hienoudessaan ja monipuolisuudessaan myös jotain aika arkista usein. Ja mun mielestä se saakin olla sellaista."

Olutharrastuksesta 2/2

"Se on tavallaan, emmä tiiä, olut elämäntapana. [naurahtaa] Siis se on niin tavallaan monitahonen, että onko se historia, onko se politiikkaa, mitä se on, niin ne tulee kaikki sitten vähän käsi kädessä. Ja tavallaan [mulla] henkilökohtaisesti se on pääasiassa maistelu, uusien asioiden maistelu, toisaalta hyvien asioiden maistelu ehkä toiseenki kertaan ja sitte tota... ja se itse [oluen] tekeminen --."

Muiden suhtautuminen harrastukseen

"-- se on edelleenkin, kun Suomessa sanoo, että on olutharrastaja niin se menee siihen, että jaa, tykkäät niinkö juoda hirveesti."

"En oo käytännössä kuullu mitään negatiivisia kommentteja mun harrastuksesta, koska mun ystävät ei yleensä oo idiootteja --."

Makuja ja muistoja 1/3

"Ylipäättään ensimmäinen kokemus oluesta mulla oli semmonen, että tota, perinteinen varmaan, että isä tarjos saunaoluen. Ja tota... no, enhän mä sitä koskaan juonu loppuun, et iskä meni käymään pihalla niin kaadoin sen viemäristä alas ja totesin, että joo, sain juotua."

" -- mutta siis imperial stoutit on ehottomasti [suosikkeja], jos pitää yks semmonen selkee [valita] -- No okei, ehkä olut, jonka ottaisin autiolle saarelle, niin mä nään sen aution saaren niin aurinkoisena, että sinne se imperial stout ei oo se paras, mutta tavallaan... Jos se autio saari on vaikka keskellä Inarijärveä niin silloin se on imperial stoutti on se minkä mä vien sinne mukana."

Makuja ja muistoja 2/3

“-- mun ensikokemus lambiceihin oli, että me oltiin kaveriporukalla Tampereen Tuulensuussa -- kun vähän hävetti ja mä vain tilasin jotain niin mä otin sit Cantillonin lambicia, mikä on siis hirvittävän hapan, se maistuu mahahapolle. -- Siis en tiennyt sitä silloin, en ollu ikinä maistanu, mut mä otan sitä. Se kysy paljo laitetaan, puol litraa. Se sano, että ootko varma. Joo joo joo. Sillai hirveen varmasti. No se kaato mulle puol litraa sitä ja mä menin pöytään, ei hitto mitä tää on. Mä join sitä puol litraa ja varmaan kiilteet hävis hampaista, mä otin sitä sitte vielä toiset puol litraa. Että se oli hyvää.”

"Yhtenäkin vuonna seuran jouluolutmaistelussa oli tota Insanely Bad Elfiä, siitä oli tuoreversio ja sit neljä vuotta vanha versio ja sit niitä pysty maistelemaan. Se tuore maistuu ihan kynsilakanpoistoaineelta ja sit se vanha taas oli sellasta ihan tosi pehmeätä nektaria."

Makuja ja muistoja 3/3

"Lambicit on mulle vähän kuin aurajuusto. Mun isovelji esimerkiksi ei voi elää ilman sitä ja minä en pysty sitä sietämään."

"Mä tein itse olutta meidän faijan 70-vuotispäiville, juhannuksena oltiin tuolla porukoitten mökillä ja sinne tuli sitä sisarusparvee paikalle, kaikki 60-70 vee jengiä. Niille sitten tarjoilin sitä bissee siitä --. Ja siellä nää vanhat ihmiset sano, että hän ei juo olutta ollenkaan, oli se vastaus ja mä, että maista nyt huvikseen siitä niin sittenkö ne maisto sitä bissee, mitä, voiko olut olla tämmöstäki? Niin tosiaan valkeni se, että nää ihmiset on eläny 60 vuotta semmosessa ympäristössä missä niiltä on riistetty nää mahdollisuudet kokea hyviä oluita."

Suomalaisesta bulkkiooluesta 1/3

"En tiedä voinko mä olla mitään mieltä kun en mä juo niitä enää."

"-- lagerihan on omalla tavallaan hieno tuote ja se on tällanen... teollistumisen mestariteos, että niin kun tavallaan teollistuminen ja teolliset valmistustavat olivat nimenomaan se, mitkä yleensäkin mahdollisti tämmösen suurimittaisen lagerin teon ja sit ne tavallaan kehitty yhdessä, se panimotekniikka ja sit se lageri tyylinä. Ja sit se on myös ehkä tämmönen tietynlainen globaalisaation ja globaalin markkinatalouden riemuvoitto, että se on onnistuttu valmistustekniikkana ja tyylinä niin viemään aika lailla maapallon jokaiseen nurkkaan."

Suomalaisesta bulkkiolesta 2/3

" -- kun ihmisillä on se [tieto], että joku Karhu on voimakkaasti humaloitu ja sitten tulee semmonen käsitys, että okei, et joku IPA on voimakkaasti humaloitu niin okei, se on vähän samanlainen kuin Karhu eli en tykkää. Se on ikävää."

"-- mun mielestä se bulkkilager ei ole pahaa -- Olihan siinä [harrastuksen alussa] vähän semmosta ryhmäpainetta, sitten tuli haukuttua bulkkia eikä sitä suostunu millään [juomaan], mut sitte mun mielestä se on myös hirveetä snobailua. Siis pahimmillaan jos sä meet johonkin, vaikka johonkin kaverin häihin tai jotain, ja sit siellä on totta kai aina iltasin kun valot sammuu, niin sitä kaljaa on ihan hirveesti, bulkkiviiniä tai bulkkikaljaa, niin onhan se niinku vähän karseeta jos sä meet silleen en mä voi tota juoda."

Suomalaisesta bulkkiolesta 3/3

"-- työpäivän jälkeen se Koffin kolmonen yleensä tuntuis enemmän rangaistukselta --."

"-- ei sitä nyt silleen tahtomalla sieltä kaupan hyllyistä pois saa, mut ei sitä nyt tarvi ite juoda, joten olkoot."

"Se mikä ihmisillä on mielikuva siitä olesta, ne on kerran maistanu jotakin lageria, että tää on kitkerää, hapanta liruua, ei tämmöstä viitti juoda. Sen jälkeen olut heille on sitä."

Lopuksi 1/3

“Ehottomasti sosiaalisuus on olennainen osa olutharrastusta. Ja eikä se aina, että kumpi siinä nyt sit se oikee motiivi on? Et kyllä mä luulen, että mulle usein suurempi motiivi on se nähdä niitä ihmisiä, kuin saada sitä olutta.”

Lopuksi 2/3

"No se sosiaalinen puoli on oluen juomisessa oikeastaan ihan elintärkeää osa. Et mä en sillä tavalla oo ikinä tottunu siihen, että jois yksin, siis ees maistelumielessä. Siinä välittömästi tulee semmonen olo, et kenen kans mä nyt keskustelen tästä mausta?"

Lopuksi 3/3

”Musta nää, kun on tietysti henkilökohtaset kontaktit, kyllähän ne kuuluu tähän lajiin ilman muuta, ei semmonen yksistään ryypiskely... ei se, ei se useinkaan olut maistu samalta yksin kuin se maistuu seurassa.”



Kiitos!